

СЪДЪРЖАНИЕ

УВОД.....	11
В СВЕТИНАТА	12
ИЗБОРЪТ	15
ДОБРЕ ДОШЛА	19
НАЧАЛОТО НА ЗАБРАВАТА	22
УДАРЪТ.....	28
ДАЙ ПЪТ НА ЛЮБОВТА	39
НОВ ЖИВОТ	42
ПОБЕДОНОСЕЦ.....	46
СИЛЕН КАТО КАМЪК	49
БОЖИ ДАР	51
ОСВОБОЖДЕНИЕТО	53
ЛЮБОВТА КАТО МЕЧТА.....	57
ОСЪЗНАВАНЕ.....	60
МАЙЧИНА БЛАГОСЛОВИЯ	64
ЧОВЕКЪТ КАТО АНГЕЛ.....	67
ПРИЛОЖЕНИЕ №1.....	70

Ежедневни утвърждения за реализирането на мечтания живот	70
ПРИКАЗКАТА НА МОЯ ВЪЛШЕБЕН ЖИВОТ	71
ПРИЛОЖЕНИЕ № 2	78
Моят малък молитвеник.....	78
Молитва, която привлича чудеса	80
Молитва за изпълняване на желаня.....	82
Молитва за помирение с рога.....	83
Молитва за защита	85
Молитва за освобождение	87
Молитва за пречистване.....	90
Молитва за душевна лекота.....	93
Молитва за свободен дух.....	95
Заклучение	97
Моите лични причини да водя щастлив живот, изпълнен с любов и благодарност.....	98

УВОД

Обръщам се към теб, читателю, който си избрал тази книга – поздравления!

Поздравявам те, че тръгваш по пътя, който ще те накара да се опознаеш по-добре. Поздравявам те, че си готов да поемеш отговорност за собствения си живот. Поздравявам те, че си на път да обикнеш и одобриш себе си.

Прекрасно е, че тук и сега, в този живот, ти искаш да бъдеш по-добрата, по-мъдрата и по-осъзнатата версия на самия себе си. Радвам се, че си готов да осъзнаеш как ти и само ти си този, който сътворява своя свят. Ти поръчваш борбите и успехите си. Ти определяш началото и края...

Усмхни се и живеи, читателю, както заслужаваш – в изобилие, с радост и с много любов към себе си, към другите и към Всемира!

Бъди преблагословен в този прекрасен урок!

В СВЕТЛИНАТА

– Готова ли си за следващия урок? – попита Бог.

Душата отвърна:

– Не знам... Мисля, че не съвсем. Надявах се, че ще остана още малко на това прекрасно място, изпълнено с любов, мир, хармония и красота.

– Време е! – каза Бог. – Всеки урок има своето време и място. За твоя настъпни моментът.

– Но защо точно сега! – възрази Душата.

– Има неща, които все още не бива да ти разкривам. Само знай, че всичко е за твое висше добро.

– Нямам избор, както изглежда! И какво ми предстои?

– Отиваш на училище! – рече Бог и се усмихна топло. – Ела, ще ти покажа...

Бог докосна небето и пред очите на Душата се разкри страшна картина.

На пръв поглед всичко беше като у дома. Хора,

семејства, градини, животни... Почва, вода, въздух и огън. Но същевременно всичко това изглеждаше като в грозно криво огледало. Хората говореха за любов и изобилие, а пълнеха сърцата си с омраза и живееха в мизерия. По Земята бродеха много бедни души. Измъчени и необичани, изневеряващи сами на себе си, забързани и объркани, търсеци истината винаги вълн от себе си. Повечето от тях бяха нещастни, неблагодарни и тъжни същества.

Душата заплака. Заболя я толкова надълбоко, че дори се изненада как е възможно – не знаеше, че може да изпита такава мъка.

– Не, мили Боже, моля те, не! Не мога... Не искам да отида там! Моля те, не заслужавам това.

Бог се усмихна мило.

– Смисълът на урока е в любовта. Имаш още да учиш, последният път не успя. Просто ти предоставям още един шанс. И ще ти го дам пак и пак, толкова пъти, колкото ти самата имаш нужда. Но всеки урок има само една цел – да се научиш да бъдеш щастлива и благодарна, обичайки себе си и другите.

– Но как ще се справя сама сред толкова много нелюбов?

– Няма да си сама – рече Бог. – С теб идват още много души, всъщност всички сте на училище и имате обща задача.

– Искаш да кажеш, че злото, което видях, е дело на други души?

– Да! По време на обучението забравяте кои сте и откъде сте, вече не помните, че имате едно начало, един дом, една цел. Всеки път започвате отначал-

ло, на чисто, без спомени. Изборът за всичко е само ваш! Но никой от вас не смее да забрави притчата за човешкия избор и Божията воля. Моята воля е да живеете в изобилие на всяко ниво и подниво, а вашият избор е как ще премине животът ви. Целта за всички ви е една – да се научите на любов.

– Но аз знам какво е любов! Това е онази прекрасна везна между даването и получаването. Това е служенето на себе си и на другите с цялото съществуване. Това е Бог! Това съм аз! Това е всичко!

Бог се усмихна мило.

– Време е!

ДАЙ ПЪТ НА ЛЮБОВТА

Времето лекува всичко, учат ни от малки. Но не е точно така. Любовта лекува всичко.

Любовта е дълготърпелива, пълна с доброта, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безчинства, не търси своята изгода, не се гразни, не е злопамятна, не се радва на несправедливостта, а се радва на правдата, всичко прощава, на всичко се доверява, на всичко се надява, всичко претърпява.

Библия, Първо Коринтяни 13:4-7

Мина дълъг период в тъга, дойде отново време за живот и за обич. Душата пак се залута в търсенето на любовта – онази, за която вечно жадуваше: безусловна, силна, всеотдайна, вечна. Онази, в която вярваше, както малко дете вярва в приказките.

Но вместо да намери любовта, Ева губеше себе си. Раздаваше се, без да получава, без да чува гласа си. Болката ѝ бе заглушила инстинкта – онзи тих глас, който ни казва да се гържим далече от това, което ни носи само скръб.

Ева не чуваше нищо. Живееше ден за ден в лутане като гуша, забравила верния път. Една от многото, които вследствие на болката изгубваха себе си, а оттам и всичко ценно – вярата, надеждата и любовта.

А сега остават тези три неща – вярата, надеждата и любовта, но най-велика от тях е любовта.

Библия, Първо послание до Коринтяни 13:13

Но точно когато се чувстваше напълно изгубена, Ева срещна друга заблудена гуша. Помисли си, че това е любовта. Той беше първият мъж, който ѝ предложи брак. И когато го направи, за нея сякаш времето спря.

Някой искаше от нея нещо толкова красиво! Тя

можеше да има свое семейство, дом, деца. Ева свързваше всичко това с хубавите приказки от детството. Не можеше да го пропусне! Всъщност смяташе, че няма време да мисли и да се колебае.

Но реалността се оказа далече от нейната приказка.

Какво се случва, когато две изгубени души се срещнат? Какво могат да си дадат една на друга?

Уви – нищо, освен болката, събрана в сърцата им. Да, за съжаление тези души не могат да си помогнат, не и преди всяка от тях да намери себе си.

Бъди готов за това, което търсиш!

Намери себе си!

Не чакай някой друг да те направи щастлив!

Намери сладкия мир в сърцето си! Обичай се!

Радвай се на живота!

Радвай се на всички блага, които Бог ни е дал!

Бъди благодарен!

Само така ще бъдеш готов за любовта на друг човек.

МАЙЧИНА БЛАГОСЛОВИЯ

Момчетата се върнаха в родината си и заживяха в семейната къща. Там беше и първият съпруг на Ева. Идеята те да са заедно изобщо не ѝ се нравеше, но нейните синове вече бяха пълнолетни и свободни да избират сами. Затова Ева ги остави да направят това, което искат, но със свито сърце.

Тя все още не осъзнаваше факта, че техните души имаха свои пътища и право на избор. Понякога ѝ се искаше да ги защити от всичко, налагайки се със своите решения. Правеше го от любов, но и от страх. Искеше да им спести грешките и уроците. Но беше забравила, че няма право на това.

След тяхното заминаване Ева понякога се чувстваше като пропаднала в яма, за пореден път... И сякаш всеки следващ път ямата ставаше още по-дълбока. Този път провалът не засягаше само нея, а и най-милото ѝ – онова, което беше осмислило нейния живот и досега я мотивираше да продължава напред с желание. Нейните деца.

Ева имаше чувството, че не бе успяла в главната мисия на живота си – да бъде майка. За кой ли път стоеше безсилна и искаше да върне времето назад, за да подреди пъзела на живота си по съвсем друг начин. Щеше ѝ се да прегаде и друго познание на синовете си. Ако Бог ѝ дадеше тази възможност, тя щеше да учи всеки от тях със следните думи:

„Сине мой, днес бих искала като твоя майка да ти предам тайната на щастливия живот. Постави себе си в центъра на своята Вселена! Обичай се! Обичай се толкова много, че да искаш с цялото си сърце и душа да бъдеш здрав, щастлив, обичан и изобилен във всичко! Остави място в сърцето си само за едно, за най-важното, за двигателя на живота – ЛЮБОВТА! Любовта към себе си, любовта към ближния, любовта към Бога!

Нека твоето съществуване до най-малката клетка да бъде пропито с любов и да не остави място за нищо друго в теб. Само тя е истинска! Всичко останало е илюзия. Тя ражда, тя създава, тя чисти, тя преобразява, тя твори, тя гради, тя няма граници и край. Съедини се с любовта и преобрази живота си в такъв, какъвто ти искаш! Осъзнай, че ти си ГОСПОДАР на живота си, ти си СЪЗДАТЕЛЯТ му, ти си ТВОРЕЦЪТ на своята реалност!

Прости ми, сине мой, че не те научих на това още от първия ден на живота ти. Че те научих да се боиш. Че те научих да се оправдаваш. Че те научих да забравяш за себе си.

Сине мой, ангелско творение, днес с най-голяма любов, радост и благодарност те благославям за изобилие във всичко! Обичай с пълно сърце, като за-

почнеш от себе си! Бъди обичан! Бъди щастлив! Бъди преблагословен!

Аз, твоята майка – ангелът, пратен ти от Бог на Земята – искам да ти кажа колко съм горда да те имам за син! Горда съм, че те има и си избрал точно мен за своя майка! Защото знам на какви велики добри дела е способен синът ми.

Давам ти моята майчина благословия! Отсега и завинаги! В Божието име!“.